К. КАΝΟΝΙΔΙ

ΑΛΦΑΒΙΤΑΡΙΟ

1935
ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ» ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ

К. КАNONIΔΙ

ΑΛΦΑΒΙΤΑΡΙΟ

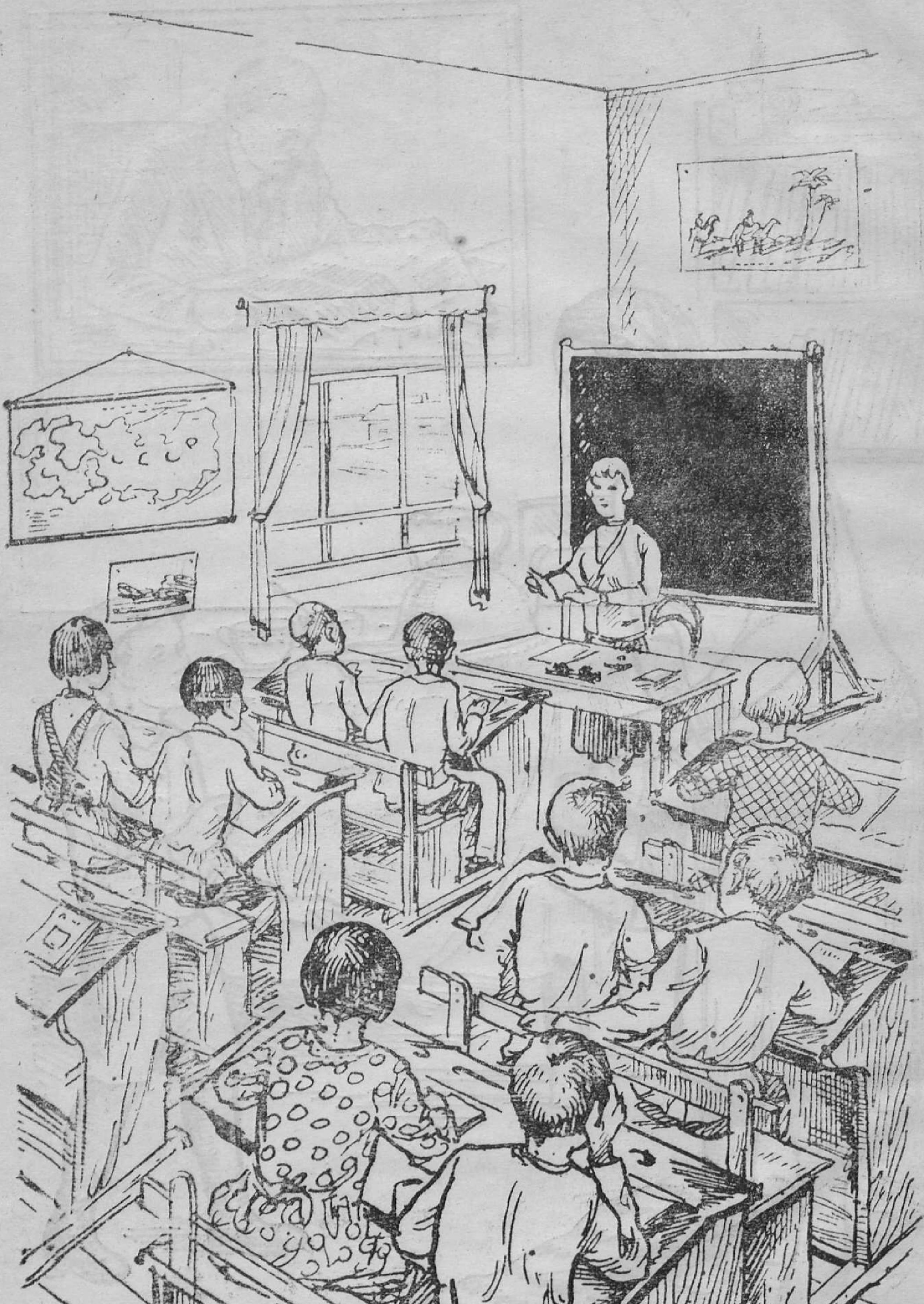
ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΙΚΟ ΣΚΟΛΙΟ

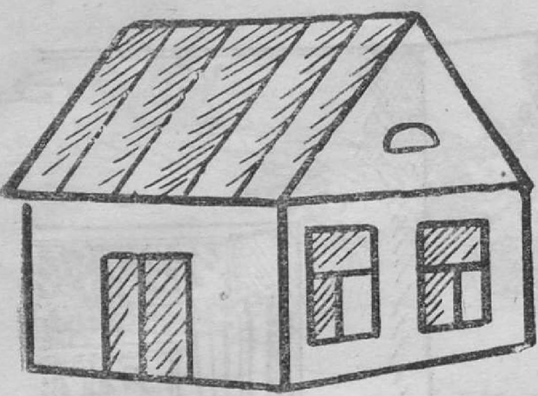
Ι-ι ΤΑΚΣΙ

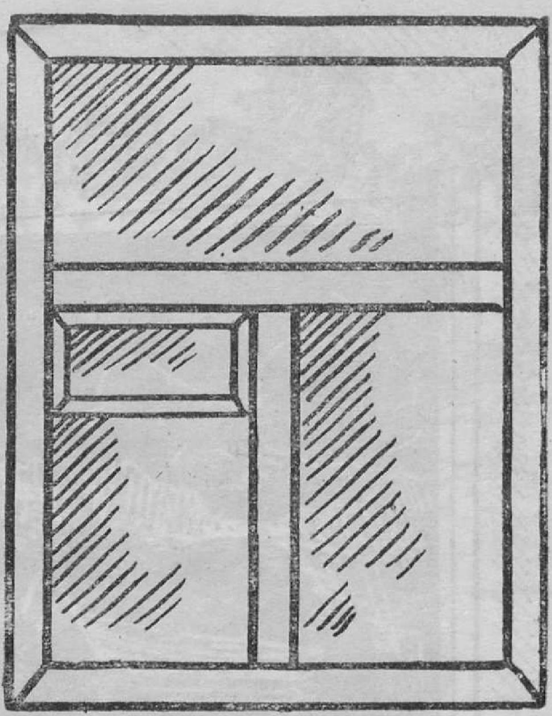
Επικιρόθικε απ'το διεφθιντι τυ Αζοβο-τσερνομόρικυ ΚραιΟΝΟ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ»
ΡΟΣΤΟΒ ΝΤΟΝ
1935

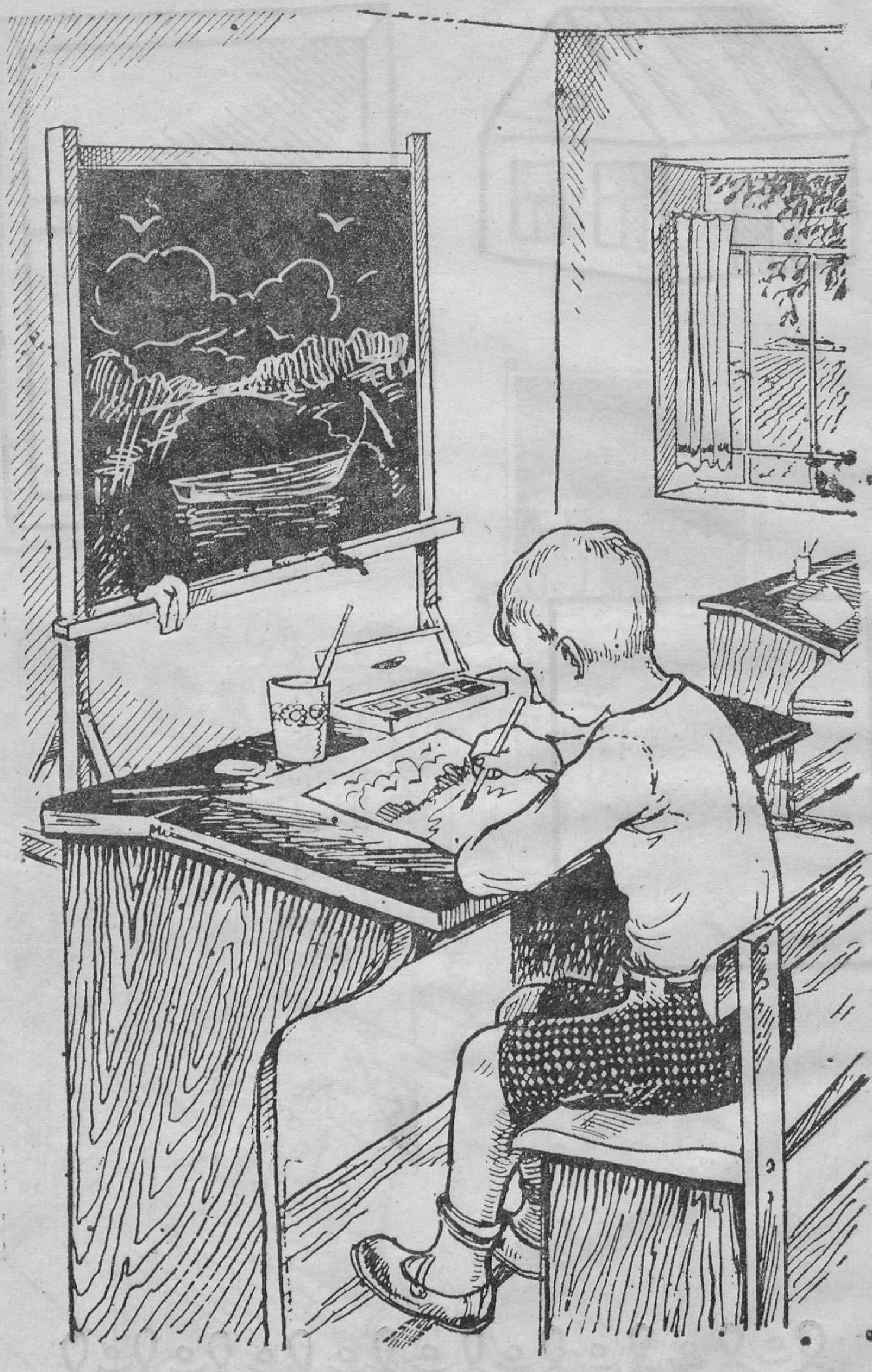

ПРАВДА

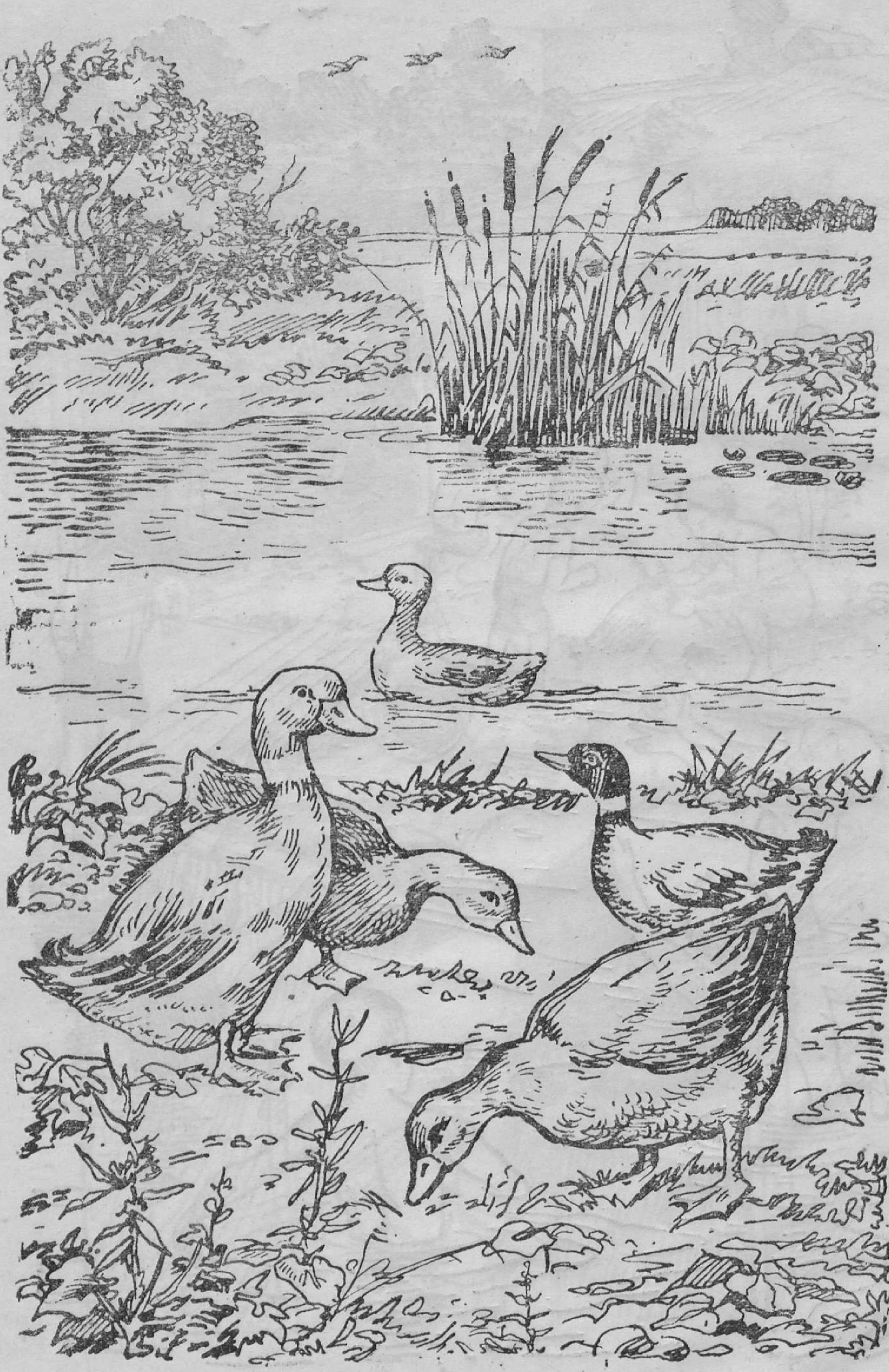

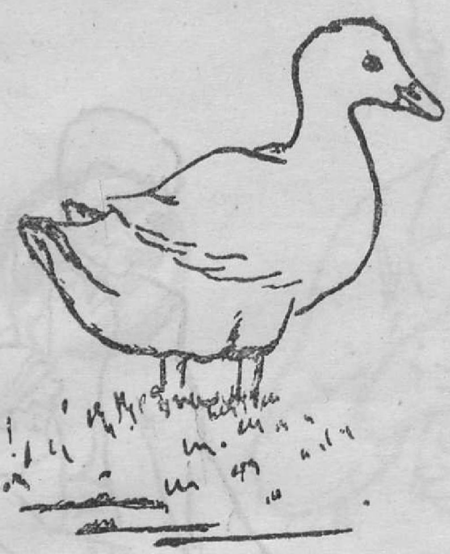

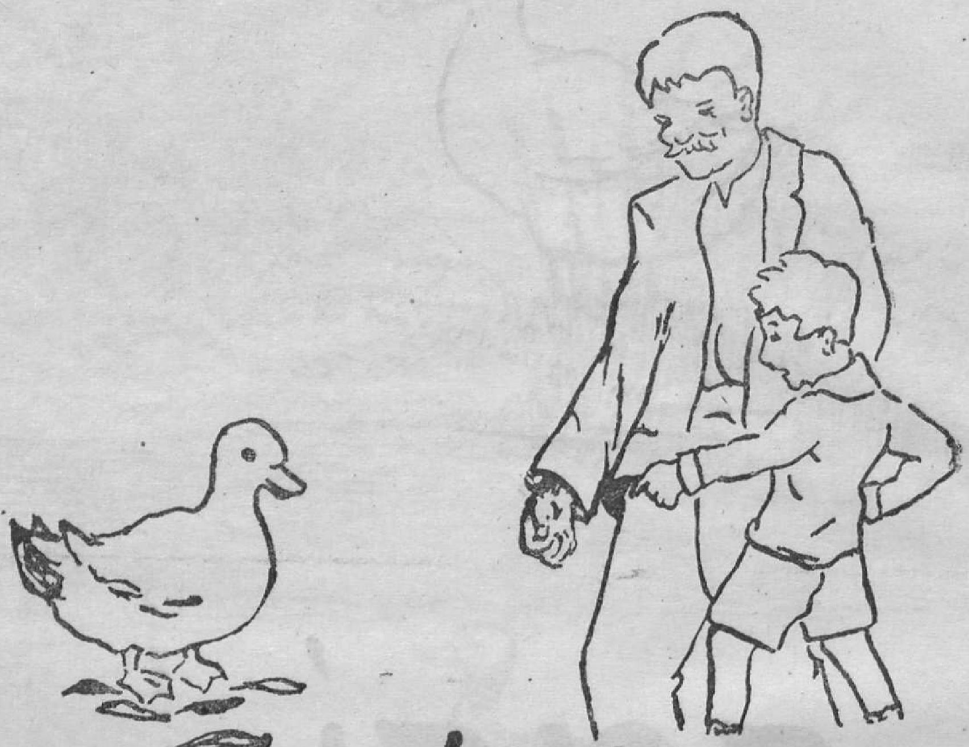

παπί

πι πι πι

| | | | |

| | | | | | | | |

παπί, πάπα | πα | πα |

πάπα, παπί | πα | πι |

ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι

τόπι   το | πι

το τόπι   τ | ο | π | ι

πάπα το τόπι

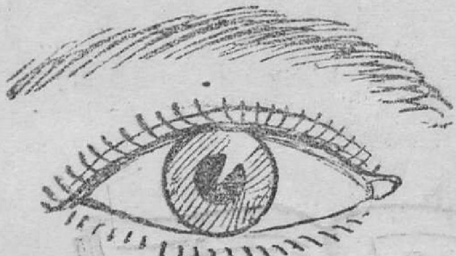

Τοτο Τ τ

Τότο, το τόπι

Το τόπι, Τοτο

ο ο ο ο ο Τ

μάτι

το μάτι

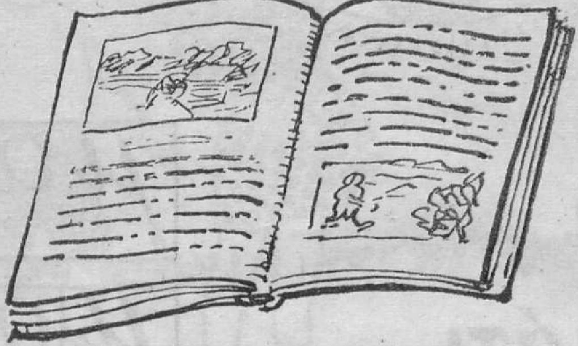
μ	*α*	*τ*	*ι*

μ	*α*	*τ*	*ι*

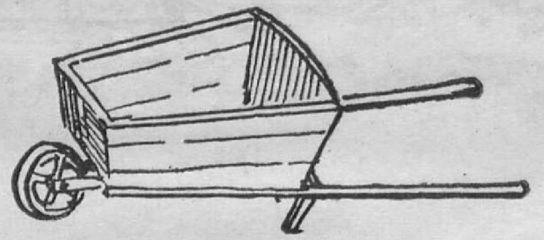

μάμα, το μάτι   *μ*

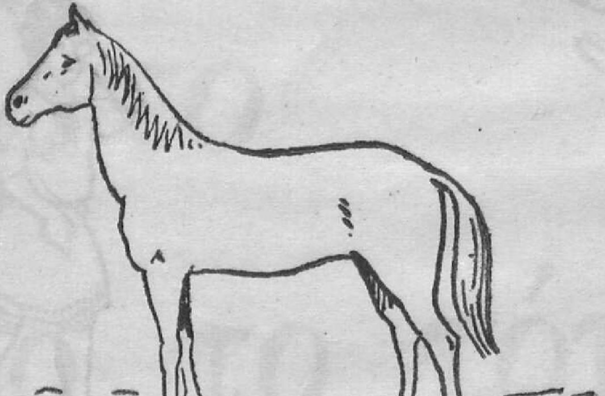
ν α

να βιβλίο

να χιραμάκςι

να αλογάκι

να κύκλα

μ μ μ μ μ μ

ν ν ν ν ν ν

Νάνι-νάνι
Νάνι τιν

Ι Νίνα, ι Ανα
Να, Νίνα

νάνι-νάνι

Μίτο, Πάνο

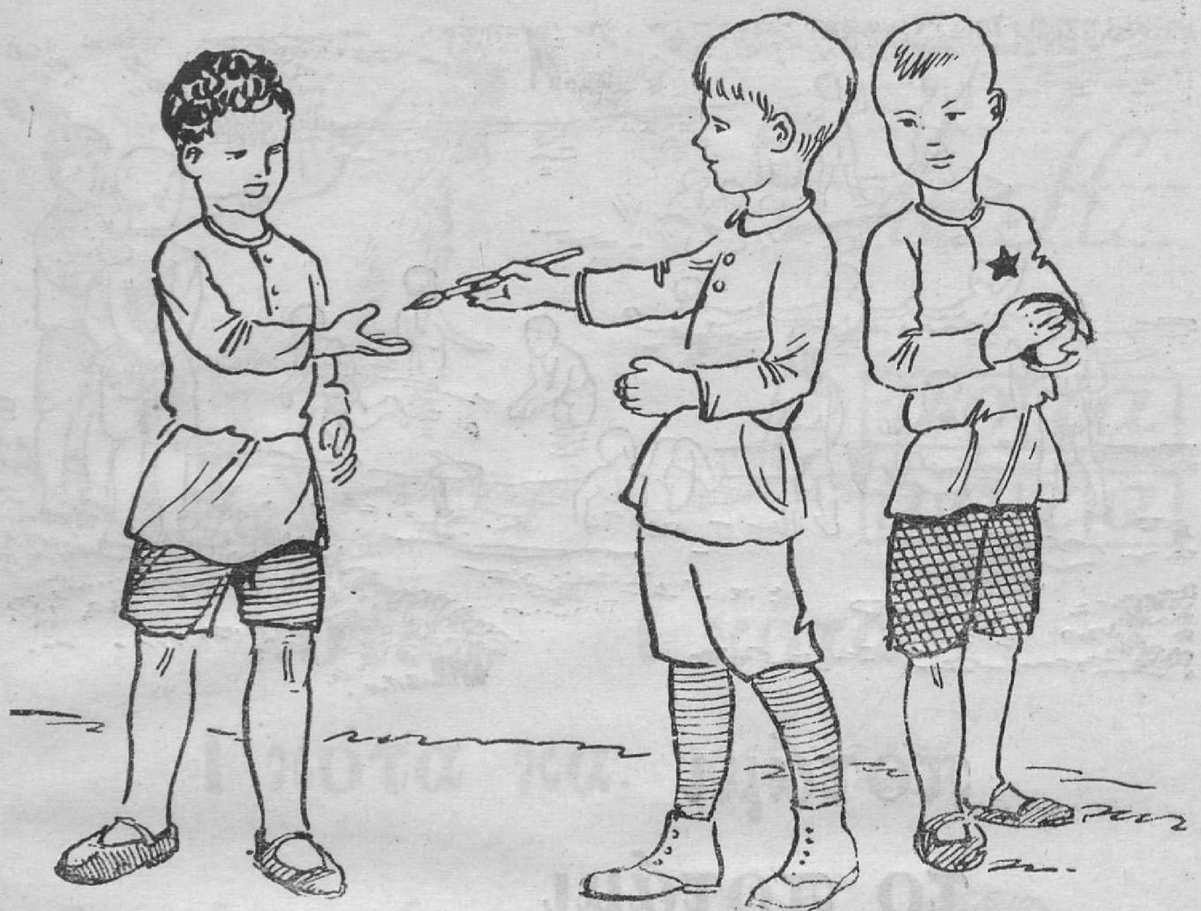
Το παπί πίνι

Πίνι το παπί

το παπί

π π π π π π

π π π π π π

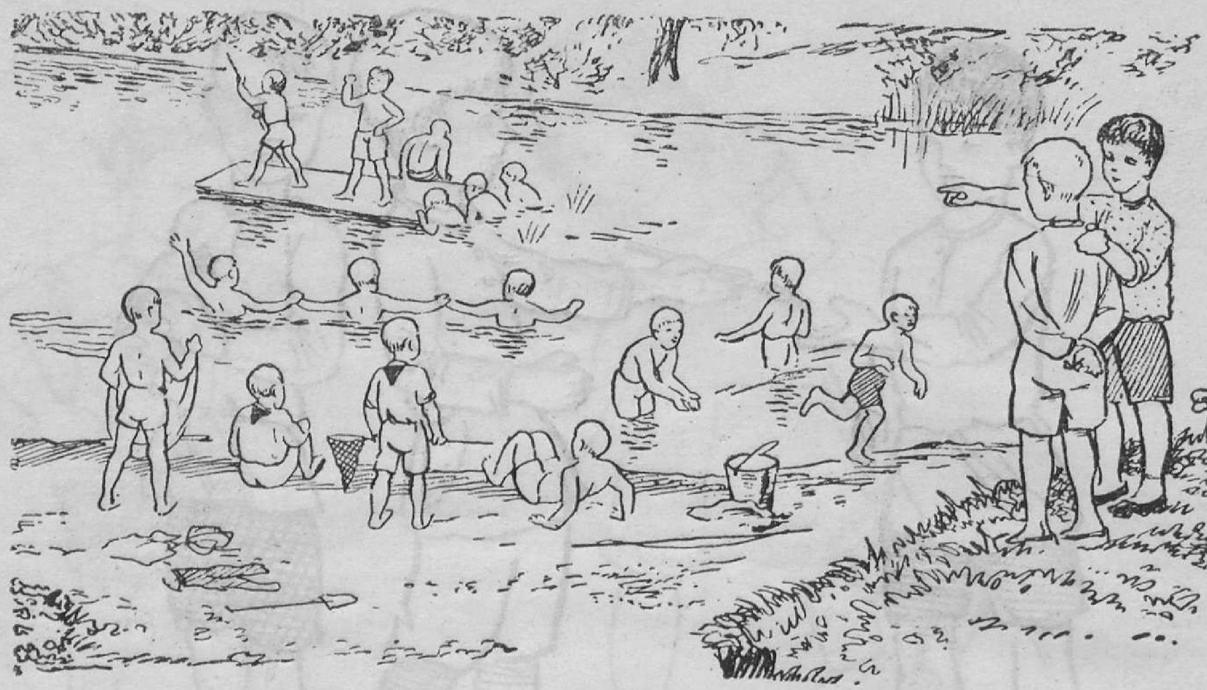

Ε! Πάνο, Ανα! πένα! τόπι!

ε Ε

ω	ε	ν	α
ω	ε	ν	α

Πάνο, να τόπι
Ανα, να πένα
Εμένα ένα τόπι
Εμένα μία πένα

ποτάμι

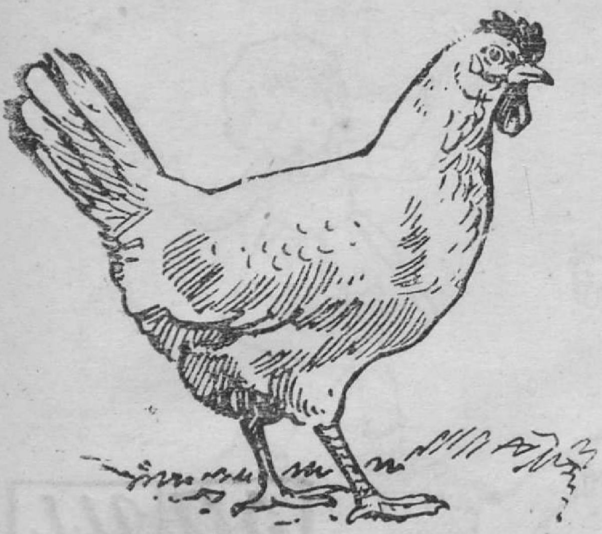
το ποτάμι

Πινί, να το ποτάμι

Πάμε, Πινί

Το ποτάμι

Α
Νι
Πε
να

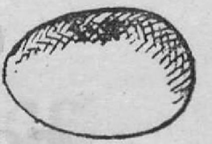

κ Κ

κ	ο	τ	α
κ	ο	τ	α

κότα ι κότα

Ι κότα κα, κα, κα

Ι κότα έκαμε ένα

Ι κότα σίνι

ς	α	κι
ς	α	κ ι

ςακί

το ςακί

ς ς

Ενα ςακί

Να το ςακί

ςίκοςε το ςακί

ςτον ώμο ο Τάςος

Ένα ςακι

Σ

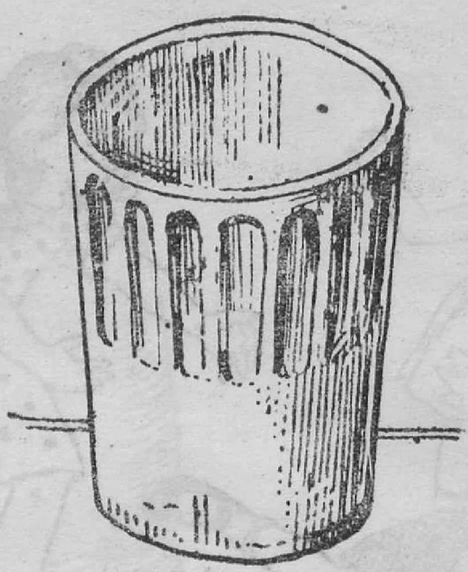
Ι Ανα έπεςε

Επεςε ϰε πόνεςε

Πόνεσε κε ίπε

— Νίνα, Πινί, έπεςα

Ι Άνα έπεσε

ποτίρι

το ποτίρι ω ο τ ι ρ ι

Ποτίρι με νερό

Ο πατέρας πίνι νερό

Νερό πίνι ι μιτέρα

Πίραμε νερό

Νερό ποταμού

Σπίτι

Να το ςπίτι

Ο πάπας ίνε ςτο ςπίτι

Ι μάμα ίνε ςτο ςπίτι

Το ςπίτι ίνε ςιμά

Το σπίτι-μας

Πάμε ςτο ςπίτι.

Κύκος υ Υ

κυκος

κυ κος

κ υ κ ο ς

Ο κύκος

Ο κύκος κυ-κυ

Ο πετινός κυ-κυ-ρί-κυ

Ι κότα κα-κα-κα

Το κοράκι κρα-κρα-κρα

Το κοράκι πετά

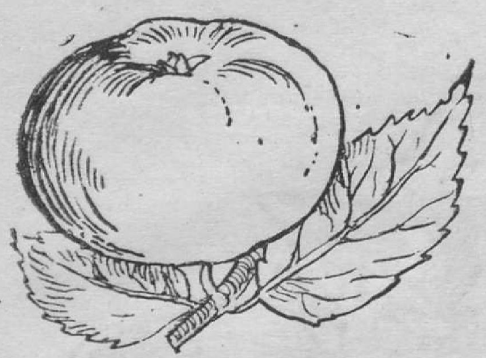
Πετά ςτον υρανό

Ο κύκος κυ-κυ

μιλο

μι λο

μ ι λ ο

μίλο

Πολά μίλα

Κόκινα μίλα

Ελα, Ελένι

Ελα ςτα μίλα

Στα νόςτιμα μίλα

Πάρε ένα μίλο

Κόκινο μίλο

Πολά μίλα

λ Λ

ϑ ϑ

μαϑιτίς   ο μαϑιτίς

Ο Θομάς ίνε μαϑιτίς.

Ι Θιμία ϰε ο Θομάς ίνε ςιμαϑιτές.

Ολι τόρα μαϑένυνε.

Θέλι να μάϑι ϰε ο Τάϰις

θ

γάτα

ι γάτα

γ Γ

Ι γάτα πίνι γάλα

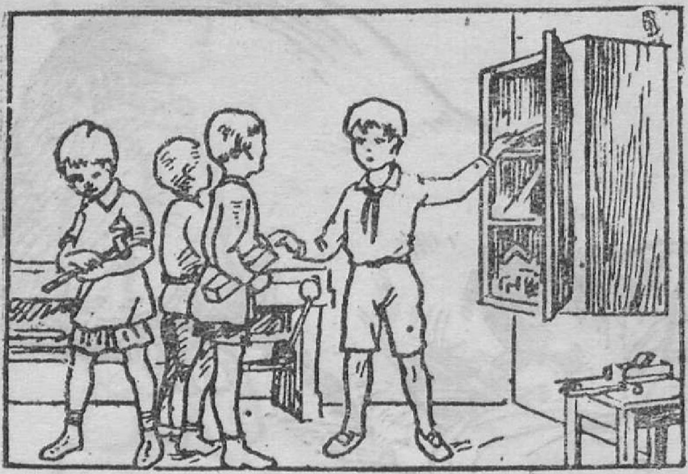
Πίνι γάλα από το πιάτο

Ι γάτα αγαπά το γάλα

Ι Αγάπι αγαπά τι γάτα

Ι γάτα αγαπά τιν Αγάπι

Γ

Δαδί, δαδί.

Δόςε, Δίμο, το δαδί.

— Πύ ίνε το δαδί;

Ρότιςε δινατά ι Δόρα.

Να δαδί, ίπε ο Δάμος.

Να ένα κε άλο.

Να ένα δεμάτι.

Ενα δεμάτι *δ D*

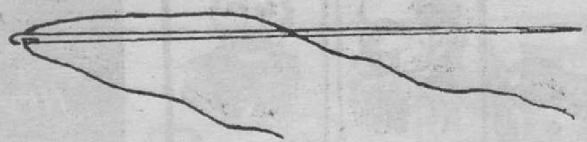
I Ελπίδα κε ο Αλκις ςτον πίνακα.

I Ελπίδα έγραπςε: *Λένιν*

Ο Αλκις έγραπςε: *Στάλιν*

I μαθιτές όλι έγραπςαν:

Λένιν κε Στάλιν

βελόνι

το βελόνι.

Ι Εβα έλεγε:

— Μάμα, δόςε βελόνι ϰε ϱάμα.

Θέλο να ϱάπςο το πυϰάμιςο.

μάμα ίπε:

— Εβα, εςι δεν μποϱίς.

Ελα να το ϱάπςο εγό.

Ι μάμα έϱαβε ϰε ι Εβα έβλεπε.

Ι μάμα έραβε *β Β*

ζιμάϱι

ζιμαρι

το ζιμάϱι

Ι μάμα ζίμονε.
Ι Ζοί ςίμοςε. Ζίτιςε ζιμάϱι.
— Ζιμάϱι μάμα, ζιμάϱι.
Ζιμάϱι να ζιμόςο.
— Πάπςε, Ζοί.
Ελεγε ι μαμά.

Dóse Jιμάρι μάμα ζ Ζ

παζάρι

το παζάρι.

Ο πατέρας αγόρασε κρομίδια.

Ι μιτέρα αγορασε πσάρι.

Ι θία αγόρασε όρνιθα.

κρομι- πσα- ορνι

φίλα τα φίλα

Φίλα καπνύ *φ Φ*

Φιτέβυμε καπνά.

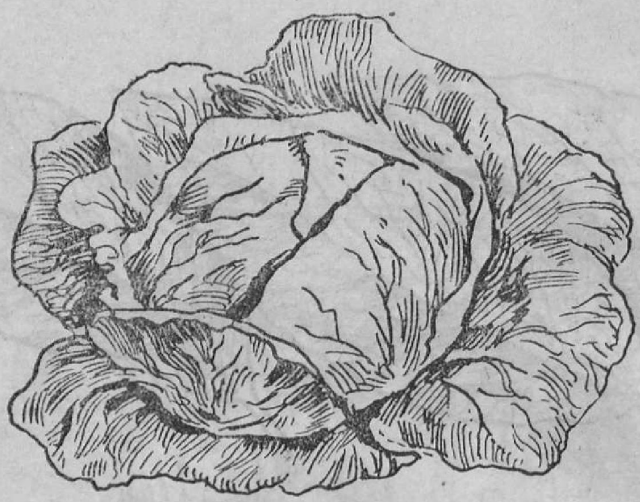
Πολί δυλέβυνε ςτα καπνά.

Τα φιτά ετιμάζυνε τιν άνικςι.

Τα καπνά φιτέβυνε τιν άνικςι.

Τιν άνικςι ι κάμπι πραςινίζυνε.

Πάμε, πάμε ςτο βυνό
Στο βυνό το αντικρινό
Ολα φένοντε από κί
Ζογραφιά αλιθινί.

λάχανο το λάχανο

Ο πατέρας ίνε κολχόζνικος.

Ι χορικί όλι έγιναν κολχόζνικι.

Κάθε κολχόζνικος έχι λαχανόκιπο.

Στο λαχανόκιπο έχυνε διάφορα λαχανικά.

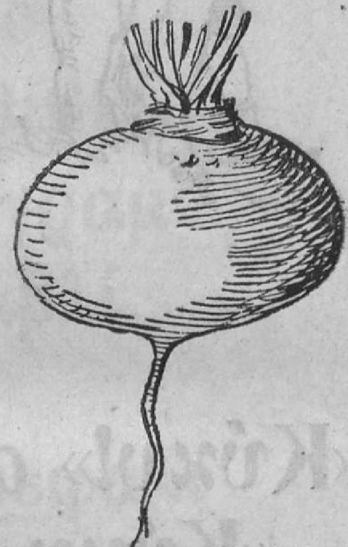
Αλα τρόνε φρέσκα τιν άνιξι.

Αλα αλατίζυνε. Θα τα χριαστύνε το χιμόνα.

Ο πατέρας ίνε κολχόζνικος

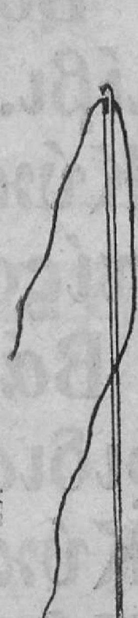
Ενίγματα.

1.

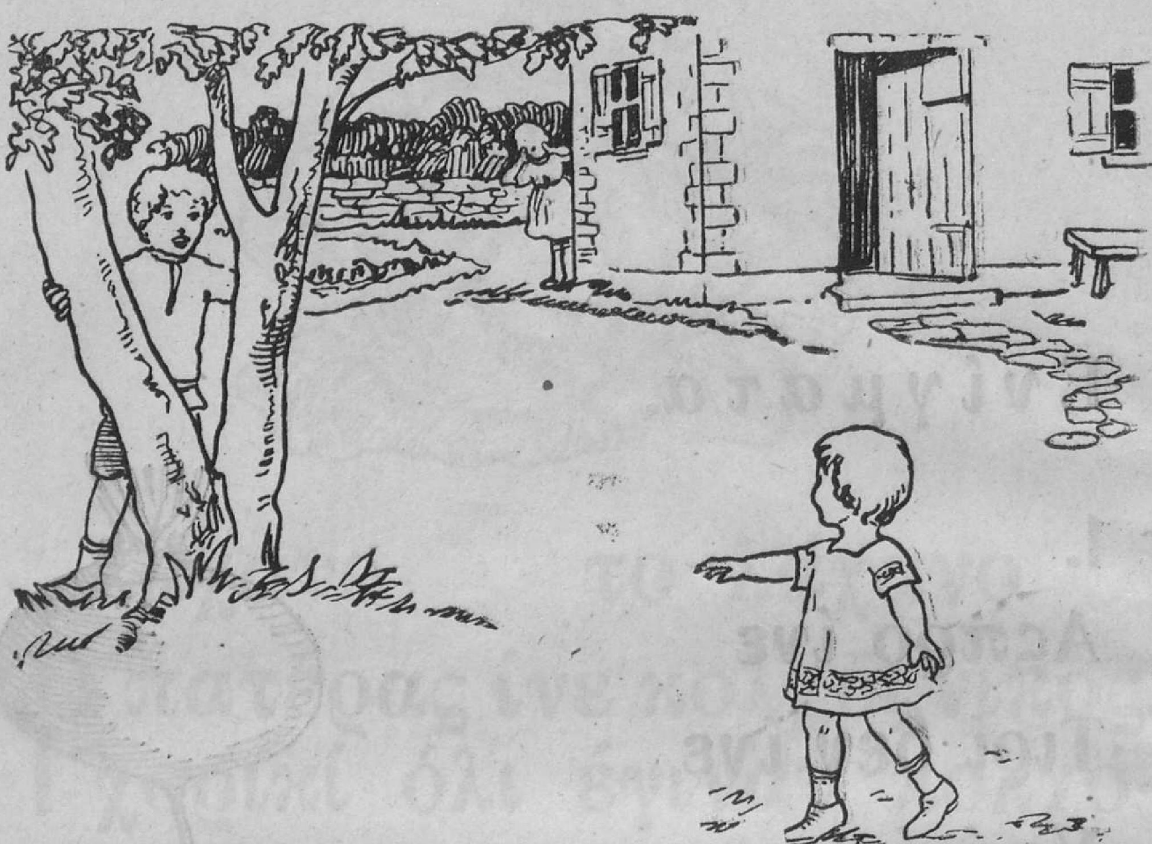

Αςπρο ίνε
Τιρί δεν ίνε
Υρά έχι
Ποντικός δεν ίνε.

2.

Ενα ίνε
Κε όλυς ντίνι
Κε εκίνο
Μένι γιμνό.

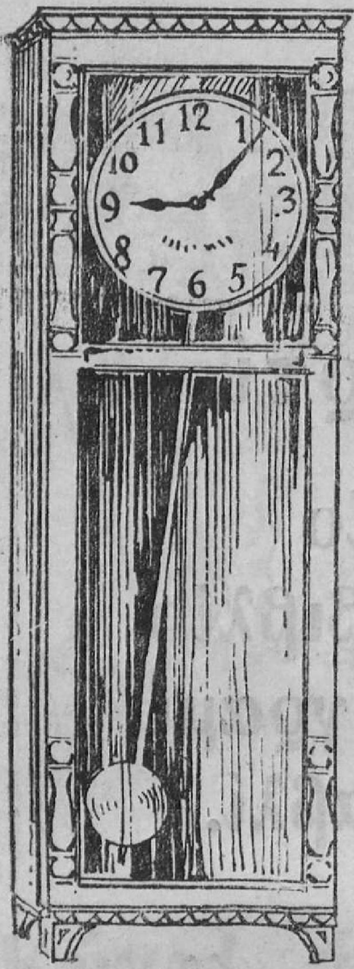
«Κύκυ!» άκυσε ι Βάσο μια φονί
«Κύκυ» φόναξε μια φονί πίσο από το καλίβι.
Ι Βάσο τράβικσε κατά το καλίβι.
«Κύκυ!» άκυσε τότε μια φονί πίσο από τιν καριδιά.
Ι Βάσο τράβικσε κατά τιν καριδιά.
«Κύκυ!» από τιν καριδιά.
«Κύκυ!» από το καλίβι.
Πύ να τρέκσι ι Βάσο;

Ι κόκινι γιορτί.

Ενα δίο, ένα δίο
Αςτε τόρα το βιβλίο
Κε εμπάτε ςτι γραμί
Ολι έκςο ςτιν αβλί.

Πάνο ίςια το κεφάλι
Εχυμε γιορτί μεγάλι
Κε ας φονάκςυμε μαξί
Ζίτο ι κόκινι γιορτί!

Ζίτο ι κόκινι γιορτί.

Το ρολόι χτιπά οχτό φορές. Ινε όρα οχτό. Ενέα αρχίζυνε τα μαθίματα.

Κανίς δεν πρέπι να αργίςι.

Ο Σπίρος κιμάτε ακόμι. Δεν ακύι το ρολόι.

Ι μάνα-τυ τυ λέγι:

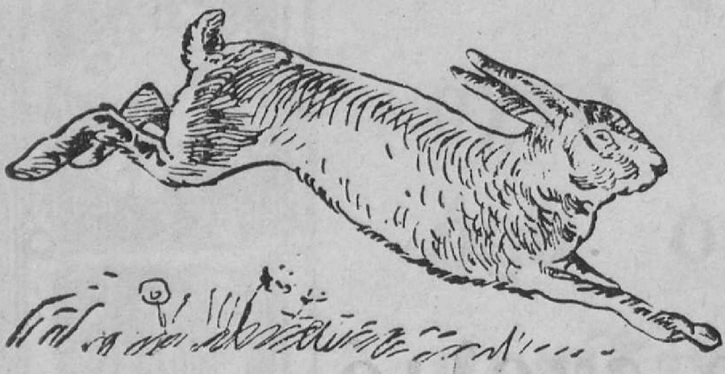
— Σπίρο, κερός πιά να ςικοθίς.

Ο Σπίρος ςικόνετε από το κρεβάτι.

Στο ςκολιό.

Ε! πεδάκια ίνε όρα
Στο ςκολιό να πάτε τόρα
Σικοθίτε κε ντιθίτε
Γλίγορα ετιμαςτίτε
Τα βιβλία-ςας ςτο χέρι
Το ςκολιό ςας περιμένι.

Στο ςκολιο να πάτε όρα

ια, ια

Ο λαγός.

Σίμερα ο δάςκαλος μας έδικςε λαγό.

Ο δάςκαλος μας ίπε:

— Πεδιά, ο λαγός αγαπά πολί τα λαχανικά. Φέρνι μεγάλι ζιμία ςτυς λαχανόκιπυς.

Ι χορικί το κςέρυνε.

Ι κινιγί τον καταδιόκυνε.

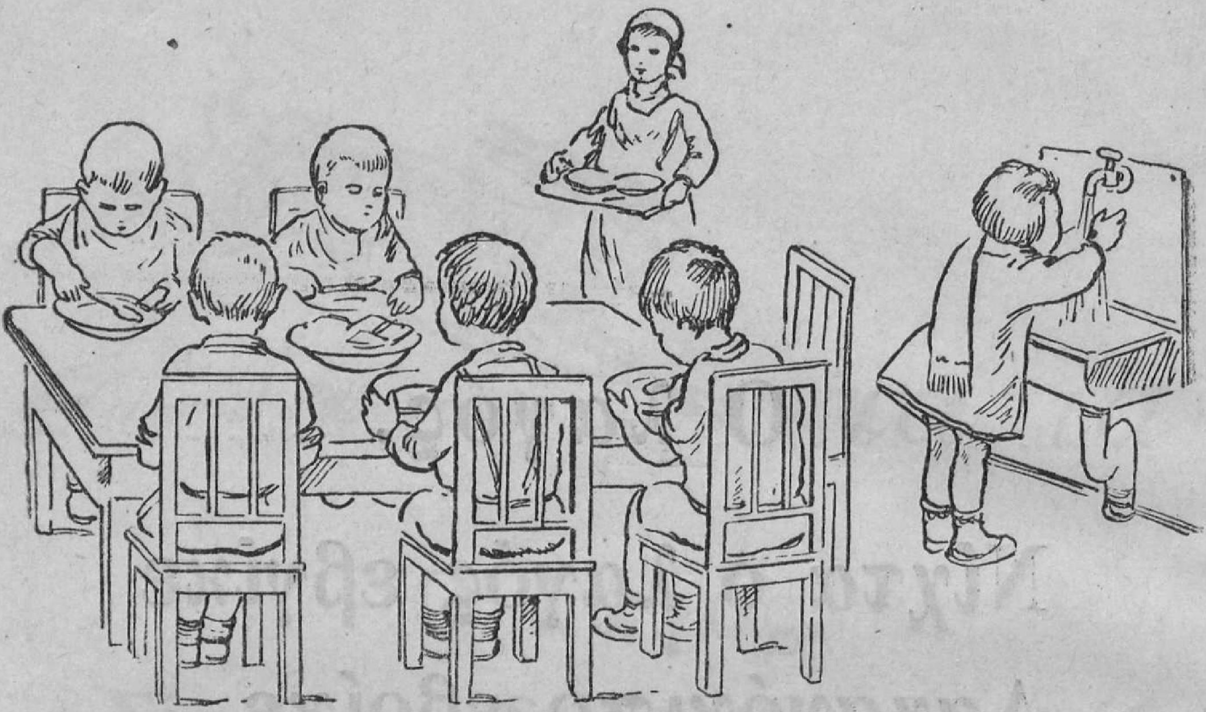
Ο λαγός πολές φορές φέβγι. Πολές φορές όμος πιάνετε.

Ο δάςκαλος μας έμαθε ένα τραγύδι για το λαγό.

Ο λαγός.

Νίχτα ο λαγός εβγίκε
Λαχανόκιπο εβρίκε
Μπένι μέσα κε αρχίζι
Τιν κιλιά-τυ να γεμίζι.

Μπαμ! ακύστι στον αγέρα
Πλιν τα βόλια πίγαν πέρα
Κε το ζόο το καιμένο
Ετινάχτι τρομαγμένο.

Γιάςλι.

Ο πάπας ςτι δυλιά
Ι μάμα ςτι δυλιά
— Εςι Νίκο, πύ πας;
— Στο γιάςλι.
Τα πεδιά ολόγιρα ςτο τραπέζι.
Τα πεδιά κάθιςαν ςτο τραπέζι.
Εκάθιςε κε ο Νίκος.
Τα πεδιά τρόνε ςύπα κε πιλάφι.

Πλίνε τα χέρια ωριν τυ φαγιτύ

Διάλιμα.

Χόπα, χόπα, χόπα λα
Ο χορός καλά κρατά
Σαν τι Μάρο, τι Σοφία
Δεν χορέβι άλι καμία.

Χόπα, χόπα, χόπα λα
Το διάλιμα περνά
Το κυδύνι-μας χτιπά
Κε το μάθιμα αρχινά.

Χινόπορο.

Ιρθε το χινόπορο.
Πέφτυνε τα φίλα μαραμένα.
Χάθικαν τα κυνύπια κε ι μίγες.
Χάθικαν κε τα σκαθάρια.

Γιμνά τα χοράφια
Ιγρί ι γι.
Βρέχι· όλο βρέχι
Ι μέρες μικρένυν
Πότε γίνοντε αφτά;

Χάθικαν ι μίγες

Τα χελιδόνια.

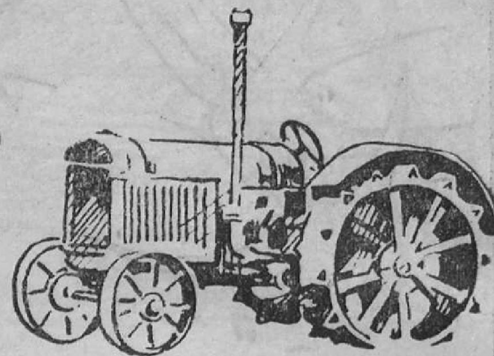

Εχετε γιά, έχετε γιά
Κερός μας πιά να πάμε
Μι μας χαλάτε τι
φολιά
Τιν άνικςι τα λύλυδα
Εμίς θα φέρυμε κςανά
Εχετε γιά καλά πεδιά
Μι μας χαλάτε τι
φολιά.

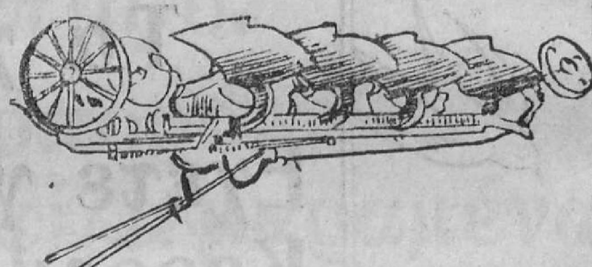

Μι μας χαλάτε τι φολιά

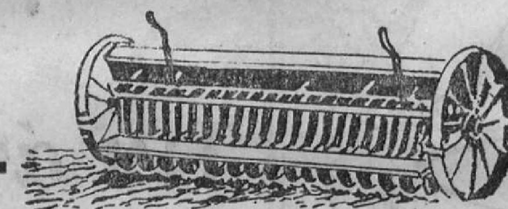
Ι μιχανές ςτο κολχόζ.

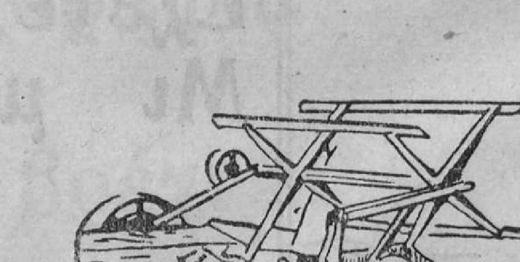
Το τράκτορο
Τί κάνι το τράκτορο;

Το αλέτρι
Με το αλέτρι...

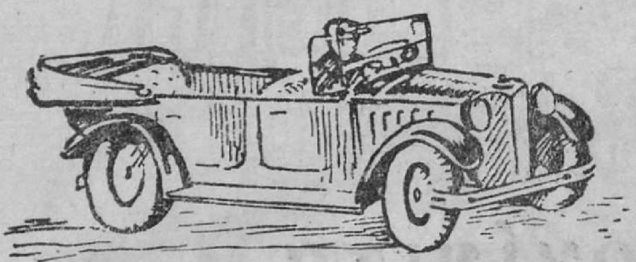
Ι ςπαρτικί μιχανί.
Με τι ςπαρτικί μιχανί...

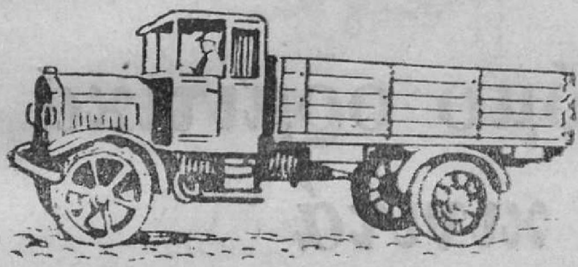
Ι θεριςτικί μιχανί.
Με τι θεριςτικί μιχανί...

Τα κολχόζ έχυνε μιχανές

Νά τα αφτοκίνιτα.

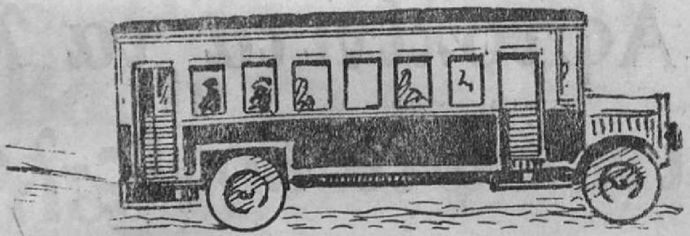

Αφτοκίνιτο επιβατικό.

Αφτό το άλο ίνε φορτιγό.

Κε αφτό εδό ίνε

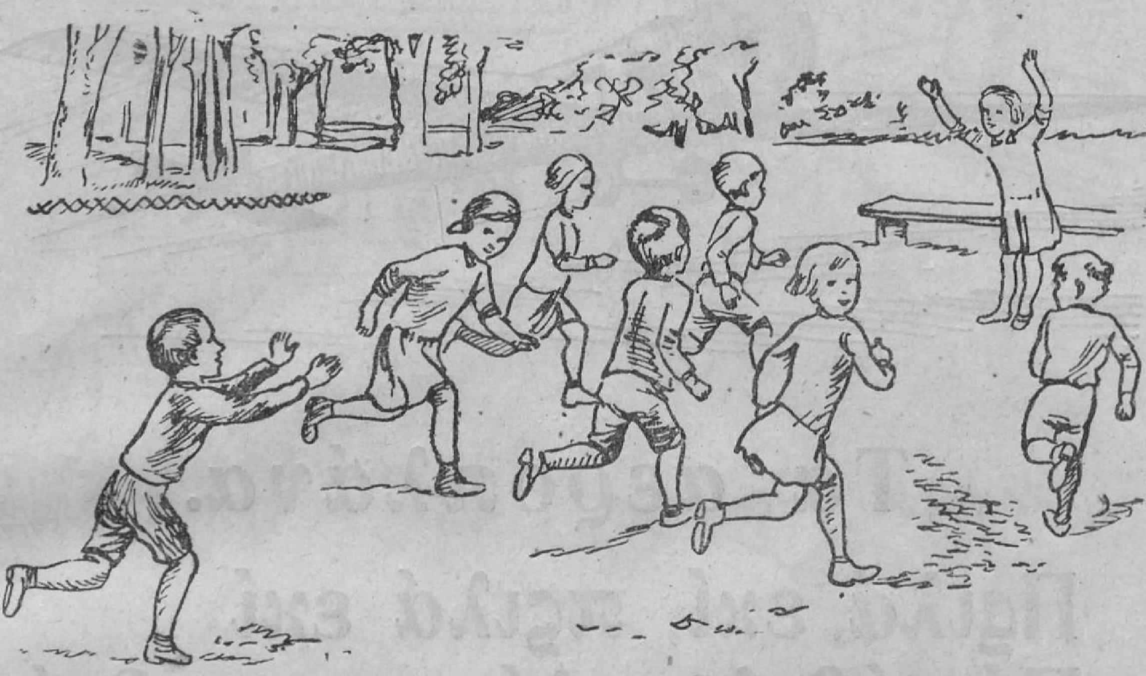
μεγάλο επιβατικό.

Τα αφτοκίνιτα ίνε λογίς λογιών

Τα αφτοκίνιτα.

— Μες το δρόμο ορμιτικά
Σαν ςπιτάκια κινιτά
Δεν μυ λέτε; τί ίνε αφτά;

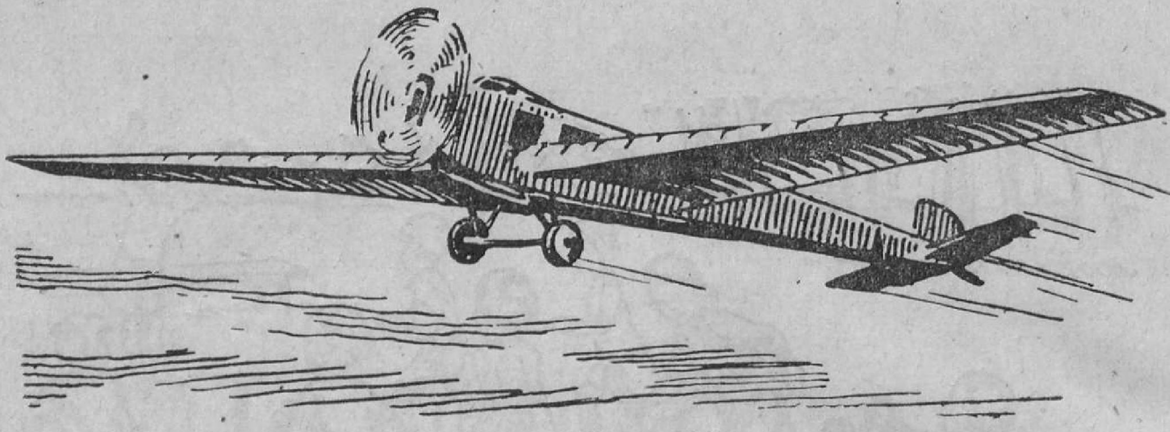
— Αφτοκίνιτα τα λένε.
Κε ίνε αφτά λογίς-λογιόν
Αλα ίνε πιό μεγάλα
Αλα ίνε πιό μικρά
Αλα ίνε για φορτία
Αλα επιβατικα.

Πέξυμε το λίκο;

Λίκε, λίκε, ίςε εδό;
— Βάζο το γελέκο-μυ!
— Περπατό, περπατό· λίκε λίκε ίςε εδό;
Βάζο το ςακάκι-μυ!
Περπατό, περπατό· λίκε, λίκε, ίςε εδό;
— Τα έβαλα όλα: έκαμε αφτός κε χυμ, χυμ, χύμιςε!

Τα ϖεδια όϖυ φίγι, φίγι!

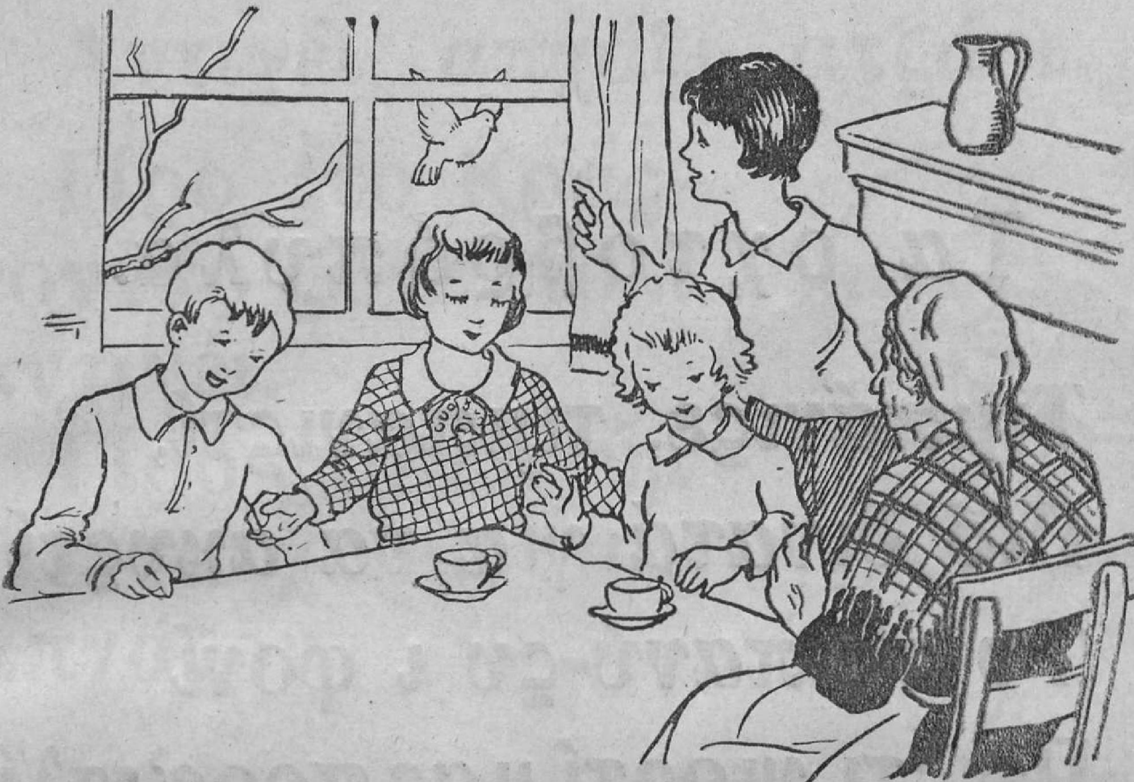

Τα αεροπλάνα.

Πςιλά εκί, πςιλά εκί
Πός ίθελα ν'άμυνα πεδιά
Να πέταγα κε εγό μαζί
Με τα ατςαλένια τα φτερά.

Μα ςτάςυ δεν αργί πολί
Θα μάθο γράματα πολά
Κε θα πετάκςο ςαν πυλί
Με τα ατςαλένια τα φτερά.

Αεροπλάνο να οδιγό
Δεν ίνε δίςκολο κε αφτό
Μιά κε το θέλο βρε πεδιά
Θα το πετίχο μιά χαρά.

Γίρο ςτο τζάκι. Ζζ Ζζ.

Ι γιαγιά έλεγε:

«Καθίςτε, πεδιά, γίρο ςτο τζάκι να πάρετε το τςάι-ςας. Εγό θα πλέκο τιν κάλτςα. Κε θα ςας λέγο το παραμίθι τις Κοκινοςκυφίτςας».

«Νε γιαγιά τιν Κοκινοςκυφίτςα θέλυμε!»

Ι γιαγιά έλεγε· τα πεδιά άκυγαν.

Τα οχτοβρόπυλα.

Τιμπάνιςε, τιμπανιςτί,
Πιό δινατά για να ακυςτί
Τυ τίμπανύ-ςυ ι φονί
Πυ ςτι γιορτί μας προςκαλί.

Σιμεοφόρε πιό πςιλά
Σίκοςε τι ςιμέα
Να δύν ι πιονιέρι-μας
Τι βάρδια-τυς τι νέα.

Τα οχτο βρόπυλα ίνε
ι βάρδια τον πιονιερον

Αντιγέι, απχάξι, ατξάρι.

Γίρο στο Κρασνοντάρ ξύνε πολί αντιγέι.

Γίρο στο Σοχύμ ίνε τα χοριά τον απχάζον

Ολόγιρα στο Βατύμ ξύνε ι ατξάρι.

Αγράματι κε φτοχί ίσαν όλι αφτί στα τσαρικά χρόνια. Τα χόματα τα ίχανε ι πλύσιι. Ι φτοχί εμαβροξύσαν.

Αλι τόρα ξοί ξύνε όλι αφτί στα σοβιετικά χρόνια. Ι φτοχί χορικί έγιναν έφπορι κολχόζνικι.

Σπυδάξυνε όλι: γινέκες, άντρες κε πεδιά.

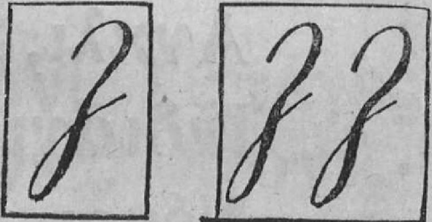
Ολα τα έθνι — αδελφί.

Απχάζι κε τςερκέςι
Εβρέι κε ρομιί
Ολα πεδιά, τα έθνι
Σε μας ίνε αδελφί.

Ακύραςτα δυλέβυν
Με ζίλο, με χαρά
Να χτίςυν κε να ζίςυν
Σοςιαλιςτικά.

I sosιaλιςτικί χόρα ίνε πατρίδα όλον τον εργαζομένον!

Κινέζι.

Ι κινέζι ζύνε ςτιν κίνα.
Ι κίνα ίνε μιά μακρινί χόρα.
Ενα μέρος-τις έγινε ςοβιετικό.
Το μεγαλίτερο όμος μέρος το έχυνε ι μπυρζζυάδες.
Ι κινέζι δυλεφτάδες πολεμύνε για τι ςοβιετικί κιβέρνιςι.
Τυς βοιθύνε ς'αφτό ι πιονιέρι κε τα οχτοβρόπυλα.

Ζιτο ι ςοβιετικι Κίνα

Ο χερετιζμός-μας.

Εργατόπεδα τυ κόζμυ
Πΰςτε απο μας μακριά
Καρδιακά ςας χερετΰνε
Τα ςοβιετικά πεδιά.

Εργατόπεδα τυ κόζμυ:
Ανκλι, γάλι, γερμανί,
Ινδιάνι κε ιςπανί
Νέγρι, γιαπονέζι
Τΰρκι κε κινέζι
Χερετΰν εςας θερμά
Τυ οχτόβρι τα πεδιά.

Ζίτο ι ςοβιετικί κιβέρνισι
ςε όλο τον κόζμο!

Χιμόνας.

Χιμόνας. Πέφτι χιόνι. Ι ςτέγες τον ςπιτιόν χιονιζμένες. Χιονιζμένα τα δέντρα. Χιονιζμένι ι αβλί. Χιονιζμένι ι δρόμι. Ολα γίρογίρο τα ςκέπαςε άςπρο ςεντόνι. Τα πεδιά τρέχυνε ςτυς δρόμυς. Αλα ρίχνυνε χιονιές. Αλα κάνυνε άνθροπο με το χιόνι. Αλα τρέχυνε με τα χιονοπέδιλα.

Κε το χιόνι πέφτι, πέφτι.

Το χιόνι πεφτι

Χιμόνας.

Προπολύ πέσαν τα φίλα
Εγιμνόθι το κλαδί
Εκσιράθικαν τα χόρτα
Κε άσπρισε τόρα ι γί.

Τα πυλάκια φοβιξμένα
Σάλυς τόπυς τα καιμένα
Πριν να έρθι ι παγονιά,
Παν να βρύν ξεστί φολιά.

Ήρθε ο χιμόνας

Πός ζύνε ι εςκιμόι.

Αφτί ίνε ι εςκιμόι.
Ζύνε ςε κρία μέρι.
Ο χιμόνας εκί βαςτά πολί.
Το καλοκέρι λίγο.
Κάνι εκί δινατό κρίο κε βαςτά πολί ο χιμόνας.
Εκί το χιμόνα ίλιο δεν έχι.
Τα ςπίτια τον εςκιμόον ίνε χτιζμένα απο χιόνι.
Το καλοκέρι έχυνε τςαντίρια απο δέρματα τον ζόον.
Ι εςκιμόι ζέβγυνε ςτα αμάκςια-τυς ςκιλιά.

I εsuιμοι ζυνε

σε uρία μέρι

Πέτακςε το πυλί.

Νά ένα μικρό κυτί
Μέςα έχι κάτι-τι
Κε ανιπόμονι ι Πινί
Να το μάθι προςπαθί.

Το ανίγι· τί να δί;
Εκςιπάςτικε πυλί
Πετά έκςο ένα πυλί
Ιπςιλά κε κελαιδί.

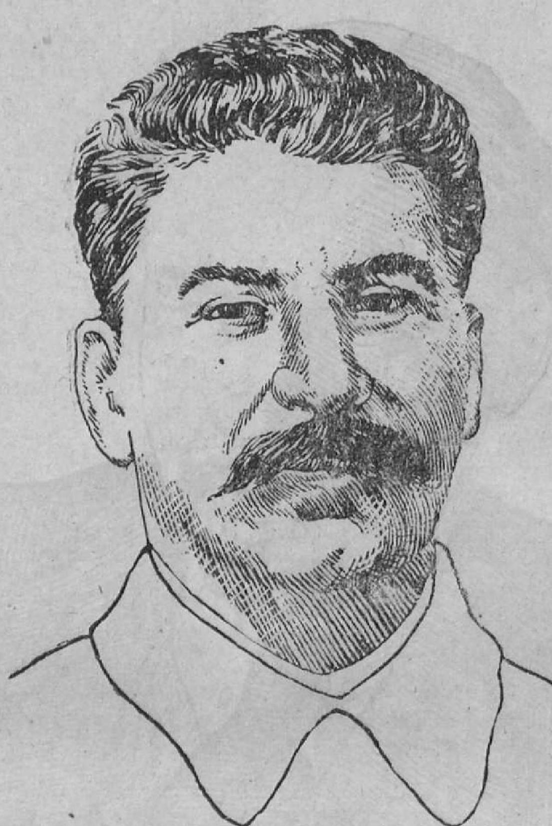
«Με έςοςες μικρύλα εςί
Κε ςε εφχαριςτό πολί
Κάπιο άκαρδο πεδί
Με έκλιςε μες το κυτί».

Ο Λένιν.

Δεν κςεχνύν ποτέ τον Λένιν
Τυ Οχτόβρι τα πεδιά
Ινε αφτά πυ τον φιλάνε
Βαθιά μέςα ςτιν καρδιά.

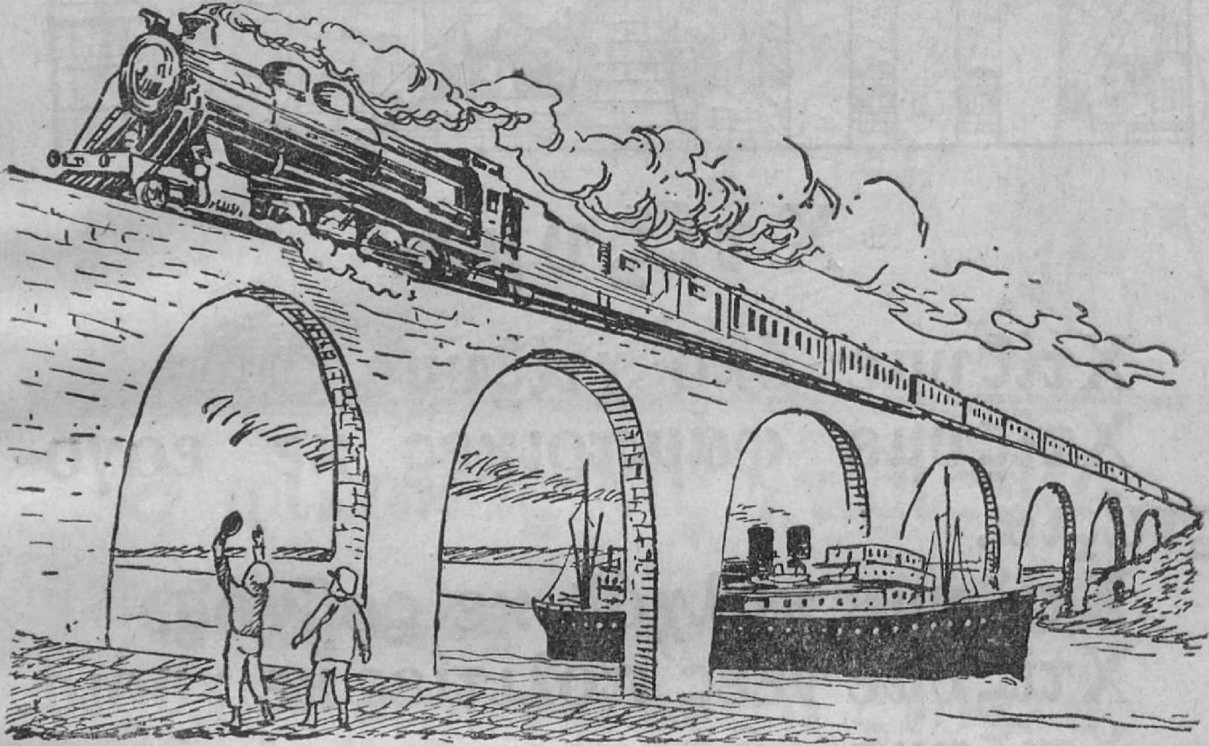
Δεν επέθανε ο Λένιν
Στις καρδιές-μας πάντα ζί
Απ'το κόμα-τυ περιμένι
Λεφτεριά όλι ι γί.

Ο Στάλιν. | ς | ςς |

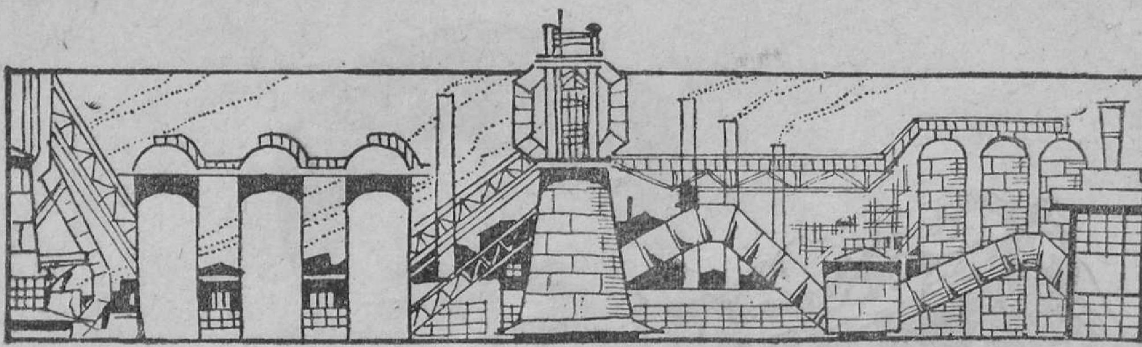
Μικρί μεγάλι κε τρανί,
Παντύ, παντύ ςὄλι τι γί
Το όνομά-ςυ ςαν ακύν
Κε τι μορφί-ςυ ςαν ιδύν
Αμέςος ςε γνορίζυν.

Σὄλο τον κόζμο πιό γνοςτός
Τον εργατόν ο πιό τρανός
Αγαπιμένος αρχιγός
Ο Στάλιν ο μπολςςεβικός.

Τα βαπόρια κε τα τρένα.

Τα βαπόρια κε τα τρένα
Κάθε μέρα φορτομένα
Φέρνυν πράματα πολά
Κε απὄλα τα καλά
Απ'τις πόλις ςτα χοριά
Κε γιρίζυνε κςανά
Φορτομένα απ'τα χοριά.

Χτίζυμε.

Χτίζυμε· όλο χτίζυμε.

Χτίζυμε φάμπρικες κε εργοςτάςια.

Χτίζυμε κολχόζ κε ςοβχόζ.

Χτίζυμε νέες πολιτίες κε χοριά.

Χτίζυμε θέατρα, ςκολιά κε κίπυς.

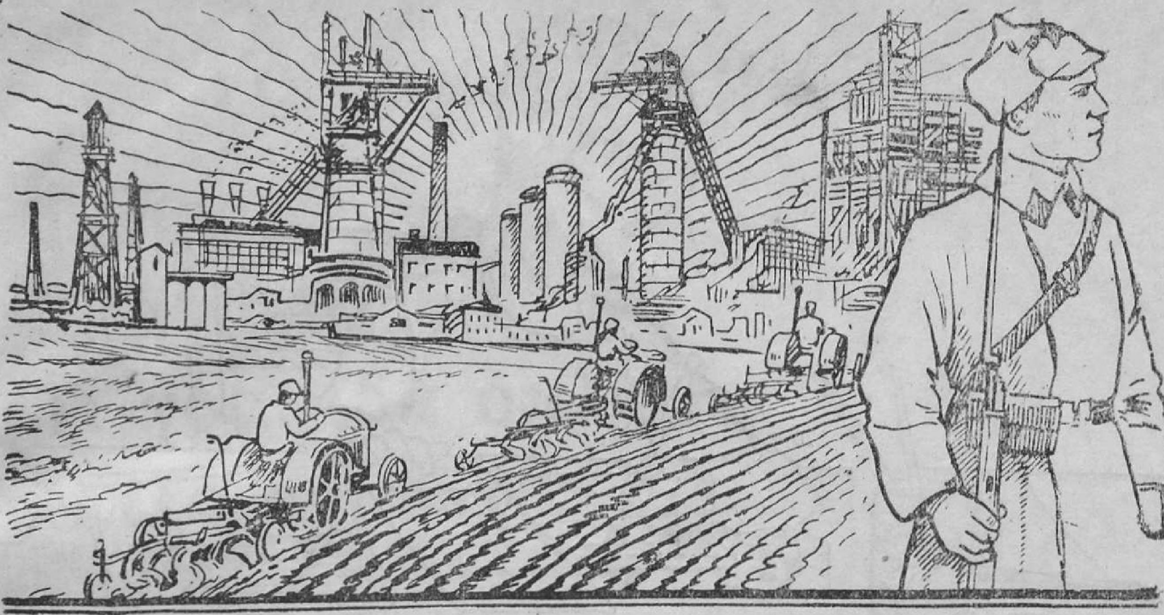
Ολο χτίζυμε!

Ολα, όςα χτίζυμε ίνε για τυς δυλεφτάδες!

Ετςι, όπος χτίζυμε εμίς, δε χτίζυνε ςε καμιά άλι χόρα τυ κόζμυ.

Χτίζυμε νέα κε μεγάλα

ςπίτια για τυς εργαζόμενυς

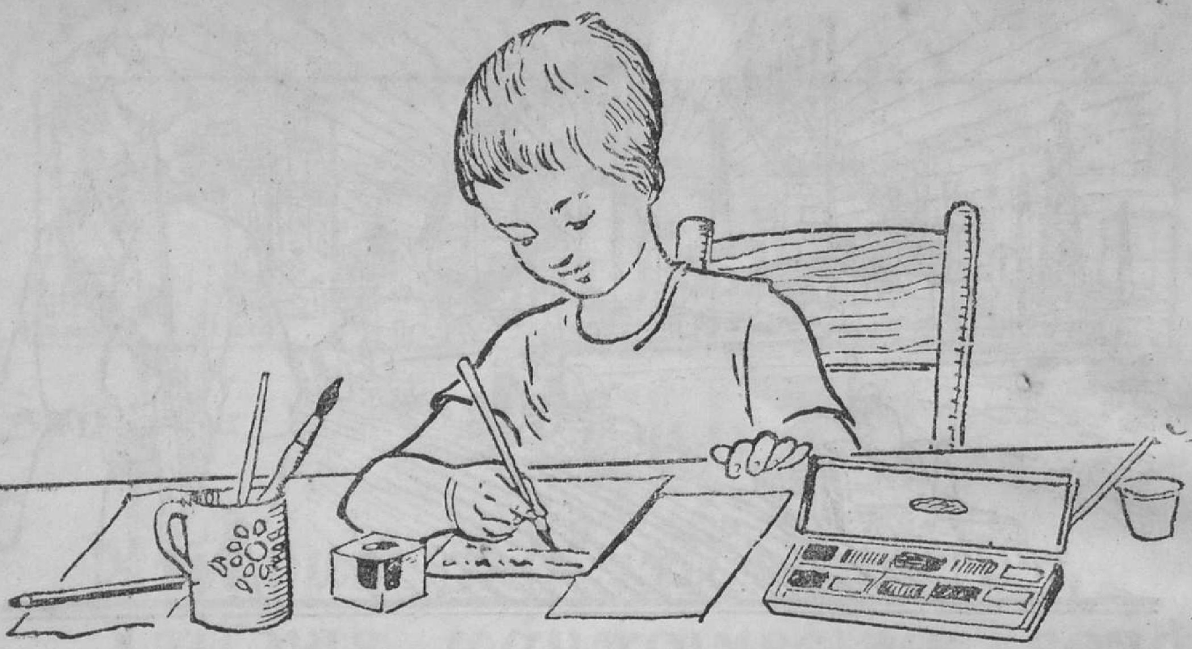

Ο φίλακας τις χτίςις-μας.

Ο ςτρατός ςε μας δεν μιάζι
Τον εχτρόν-μας το ςτρατό
Αγαπά ςε μας ο τόπος
Τον πιςτό-τυ το φρυρό.

Ινε ο Κόκινος ςτρατός-μας
Το καμάρι-μας αφτός
Ινε ο τρόμος τον εχτρόν-μας
Για μας φίλακας πιςτός.

Κόκινος ςτρατός

I Ελι έμαθε να γράφι κε να διαβάζι.

I Ελι έμαθε πια να διαβάζι κε να γράφι. Διαβάζι τα γράματα, πυ ςτέλνι ο κραςνοαρμέος αδελφός-τις.

Κε κάνι απάντιςι. Νά τί έγραπςε ςίμερα:

Αδελφάκι-μυ!

Εγο εμεγάλοςα. Εμαθα να διαβάζο κε να γράφο. Εμαθα τραγύδια. Κςέρο να ζογραφίζο το ςφιρί κε το δρεπάνι.

Σε φιλό γλικά, αδελφάκι-μυ.

Ελι Καπνά.

Το τραγύδι-μας.

Το βιβλίο φίλο
Εκανα πιςτό
Τι γραφίδα όπλο
Οπλο αγαπιτό.

Γράφο κε διαβάζο,
Κε ιχνογραφό
Κε ςτιν όρα πάντα
Ιμε ςτο ςχολιό.

Πρότος ςτα πεγνίδια
Πρότος ςτο χορό
Κε απὄλυς πρότος
Ιμε ςτο ςχολιό

Ответ. редактор **А. ПРИНОС** Техред. **Г. МИЛИДИ**

Сдано в набор 9-VIII—1935 г. Подп. в печ. 8-IX—1935 г.
Издание № 193 Уполкрайлит М—1561
Формат бумаги 72x105/16 Об'ем 4 1/4 печ. л.
Тираж 6090 Заказ № 1540

Типография „Коммунистис" Ростов Д-н. 1935 г.

Τιμή 50 κ.
Цена 50 к

На греческом языке

К. КАНОНИДИ

БУКВАРЬ

СКЛАД ИЗДАНИЯ:
Московская 53, Ростов н-Д.
КНИГОЦЕНТР